Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1990. június 29.)

az ipari végfelhasználók által fizetendő gáz- és villamosenergia-árak átláthatóságának javítását célzó közösségi eljárásról

(90/377/EGK)

(HL L 185, 17.7.1990, o. 16)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	A Bizottság 93/87/EGK irányelve (1993. október 22.)	L 277	32	10.11.1993
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.)	L 284	1	31.10.2003
►**M3**	A Tanács 2006/108/EK irányelve (2006. november 20.)	L 363	414	20.12.2006

Módosította:

►**A1**	Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmánya	C 241	234	29.8.1994
►**A2**	Okmány a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló	L 236	17	23.9.2003

▼B

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1990. június 29.)

az ipari végfelhasználók által fizetendő gáz- és villamosenergia-árak átláthatóságának javítását célzó közösségi eljárásról

(90/377/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 213. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel az energiaárak átláthatósága – abban a mértékben, amennyiben erősíti a közös piacon a verseny torzulásának megakadályozását biztosító feltételeket – elengedhetetlen a belső energiapiac eléréséhez és akadálytalan működéséhez;

mivel az átláthatóság segíthet megelőzni a felhasználókkal szemben alkalmazott megkülönböztetést azáltal, hogy növeli választási szabadságukat a különböző energiaforrások és különböző szolgáltatók között;

mivel jelenleg az átláthatóság foka energiaforrásonként és közösségi országonként vagy régiónként eltérő, kétségbe vonva ezáltal a belső energiapiac elérését;

mivel ugyanakkor a Közösségen belül az ipar által a felhasznált energiáért fizetett ár az egyik olyan tényező, amely befolyásolja annak versenyképességét, és ezért bizalmas kell, hogy maradjon;

mivel a fogyasztói típusoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala (EKSH) által az árközleményekben használt rendszere és a főbb ipari villamosenergia-felhasználók számára bevezetésre kerülő piaci árak rendszere biztosítani fogja, hogy az átláthatóság ne álljon a bizalmas jelleg védelmének útjában;

mivel az EKSH által használt fogyasztói kategóriákat addig a határig ki kell bővíteni, amelynél a fogyasztók még reprezentatívak;

mivel így a végfelhasználói ár átláthatósága elérhető a szerződések szükségszerű bizalmas kezelésének veszélyeztetése nélkül; mivel a bizalmasság tiszteletben tartása érdekében egy közzétételre kerülő ár esetén legalább három felhasználónak kell egy adott fogyasztási kategóriában lennie;

mivel az ipar által energia-végfelhasználóként fogyasztott gázra és villamosenergiára vonatkozó információ szintén lehetővé teszi az összehasonlítást más energiaforrásokkal (olaj, szén, fosszilis és megújuló energiaforrások) és más felhasználókkal;

mivel a gázt és villamosenergiát szolgáltató vállalkozások valamint az ipari gáz- és villamosenergia-felhasználók ezen irányelv alkalmazásától függetlenül továbbra is a Szerződés versenyszabályai alá tartoznak, és ebből következően a Bizottság kérheti az árak és az értékesítési feltételek közlését;

([1]) HL C 257., 1989.10.10., 7. o.
([2]) HL C 149., 1990.6.18.
([3]) HL C 75., 1990.3.26., 18. o.

▼B

mivel a hatályos árrendszerek ismerete az árak átláthatóságának részét képezi;

mivel a fogyasztók kategóriánkénti és piaci részesedés szerinti megoszlásának ismerete szintén részét képezi az árak átláthatóságának;

mivel a hatályos árakra és a fogyasztóknak történő értékesítés feltételeire és az árrendszerekre, csakúgy, mint a fogyasztók fogyasztói kategóriák szerinti megoszlására vonatkozóan az EKSH-nak nyújtott tájékoztatás elegendő információt kell, hogy nyújtson a Bizottságnak ahhoz, hogy a belső energiapiac helyzetének fényében szükség szerint döntést hozzon a megfelelő intézkedésről vagy javaslatokról;

mivel az EKSH-nak benyújtott adatok megbízhatóbbak lesznek, ha azokat maguk a vállalkozások állítják össze;

mivel az árak átláthatóságának biztosításához fontos az egyes tagállamokban az adózás és az adójellegű járulékok ismerete;

mivel az EKSH-nak benyújtott adatok megbízhatóságának ellenőrzését lehetővé kell tenni;

mivel az átláthatóság feltételezi az áraknak és az árrendszereknek a fogyasztók lehető legszélesebb körében történő közzétételét és terjesztését;

mivel az energiaár átláthatóságának megvalósításához a rendszernek az EKSH által az adatok feldolgozását, ellenőrzését és közzétételét illetően kifejlesztett és alkalmazott, elismert szakértelmen és módszereken kell alapulnia;

mivel a belső energiapiac elérésének lehetőségével az árak átláthatósága rendszerének minél előbb működnie kell;

mivel ennek az irányelvnek valamennyi tagállamban történő egységes végrehajtása csak akkor valósulhat meg, ha a földgáz-piac – különös tekintettel az infrastruktúrára – megfelelő fejlettségi szintet ér el,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy azok a vállalkozások, amelyek az I. és II. mellékletben meghatározottak szerint ipari végfelhasználóknak gázt vagy villamosenergiát szolgáltatnak, a 3. cikkben megadott formában közlik az EKSH-val:

1. a gáz és a villamos energia ipari végfelhasználóknak felszámított árát és értékesítési feltételeit;

2. a használatos árrendszert;

3. a fogyasztók megoszlását és fogyasztói kategóriánként a megfelelő mennyiségeket, hogy biztosítsák e kategóriák nemzeti szintű reprezentativitását.

2. cikk

(1) Az 1. cikkben említett vállalkozások az 1. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott adatokat minden év január 1-jével és július 1-jével gyűjtik össze. A 3. cikkben említett rendelkezés szerint szerkesztett adatokat két hónapon belül megküldik az EKSH-nak és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatok alapján az EKSH minden májusban és novemberben megfelelő formában közzéteszi az ipari felhasználóknak a tagállamokban felszámított gáz- és villamosenergia-árakat, és az abból a célból használt árképzési rendszereket.

▼B

(3) Az 1. cikk (3) bekezdésében meghatározott információt kétévente küldik meg az EKSH-nak és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak. Az első tájékoztatás 1991. január 1-jére vonatkozik. Ezt az információt nem teszik közzé.

3. cikk

Az 1. cikkben meghatározott információ formájára, tartalmára és egyéb sajátosságaira vonatkozó végrehajtási rendelkezéseket az I. és II. melléklet tartalmazza.

4. cikk

Az EKSH nem tesz közzé olyan – hozzá az 1. cikknek megfelelően benyújtott – adatokat, amelyek természetüknél fogva üzleti titkot képezhetnek. Az EKSH -nak átadott ilyen bizalmas statisztikai adatok csak az EKSH tisztviselői számára hozzáférhetők, és csak statisztikai célokra használhatók.

Ez a rendelkezés nem érinti az ilyen adatok olyan összesített formában történő közzétételét, amely az egyes kereskedelmi ügyletek azonosítását nem teszi lehetővé.

5. cikk

Ahol az EKSH az irányelv szerint átadott adatokban statisztikailag jelentős rendellenességet vagy következetlenséget észlel, engedélyt kérhet a nemzeti szervektől, hogy ellenőrizhesse a részekre lebontott adatokat, valamint azokat a számítási módszereket vagy értékeléseket, amelyeken az összesített adatok alapulnak, hogy megállapítsa vagy akár módosítsa a szabálytalannak ítélt információt.

6. cikk

Adott esetben a Bizottság a feltárt problémák fényében elvégzi az irányelv mellékleteinek szükséges változtatásait. Az ilyen változtatások azonban csak a mellékletek technikai jellemzőit érinthetik, és nem módosítják a rendszer általános szerkezetét.

▼M2

7. cikk

(1) A 6. cikkben említett módosítások elfogadása céljából a Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e cikkre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat ([1]) 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

▼B

8. cikk

A Bizottság évente egyszer összefoglaló jelentést terjeszt az Európai Parlament, a Tanács és a Gazdasági és Szociális Bizottság elé az irányelv működéséről.

([1]) A Tanács 1999. június 28-i határozata a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.).

▼B

9. cikk

A tagállamok elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1991. július 1-jéig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Az irányelvet a földgáz esetében annak a kérdéses piacra történő bevezetésétől számított öt évig nem hajtják végre. Az ilyen energiaforrás nemzeti piacra történő bevezetésének időpontját az érintett tagállamnak késedelem nélkül, félreértést kizáróan jelentenie kell a Bizottságnak.

10. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

A GÁZRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

1. Az irányelv kétféle gázra vonatkozik:

   a) földgáz;

   b) feldolgozott gáz ([1]).

2. Ahol mindkét gáztípust szolgáltatják ugyanazon városi térségben vagy régióban, mindkettőre vonatkozóan közölni kell az adatokat, kivéve, ahol a fogyasztás a teljes földgáz- és feldolgozott gáz-fogyasztás 10 %-át nem éri el az alábbi 11. pontban megadott helyeken és régiókban.

3. Csak a vezetékes szolgáltatást kell figyelembe venni.

4. A megadandó árak a végső fogyasztó által fizetett árak.

5. Az érintett felhasználás teljes mértékben ipari felhasználás.

6. A rendszerbe nem tartoznak azok a fogyasztók, akik a gázt:

   a) közműként működő erőműben villamos energia előállítására használják;

   b) nem energiaként használják (pl. a vegyiparban);

   c) 4 186 000 GJ/évet (= 11 163 GWh/év) meghaladó mennyiségben használják.

7. A regisztrált árak alapvetően a gázfogyasztás szintje és modulációja (vagy terhelési tényezője) ([2]) által meghatározott fogyasztói típusok rendszerén kell, hogy alapuljanak.

8. Az egyéb olyan jellemzőket, amelyek szerepet játszhatnak az árképzésben (pl.megszakíthatóság) minden egyes esetben külön kell meghatározni, mindig a gyakorlatban leggyakoribb megoldást választva.

9. Az áraknak tartalmazniuk kell a fogyasztásmérő bérleti díját, az állandó alapdíjat és a szolgáltatás árát. Nem tartalmazhatják a fogyasztóhoz történő beszerelés költségét.

10. A következő, I_1 – től I_5 – ig kódolt ipari fogyasztói típusokat határozták meg:

Éves fogyasztás	Moduláció
I_1 418,60 GJ vagy 116 300 KWh	Nincs terhelési tényező meghatározva (*)
I_2 4 186 GJ vagy 1 163 000 KWh	200 nap
I_{3-1} 41 860 GJ vagy 11,63 GWh	200 nap 1 600 óra
I_{3-2} 41 860 GJ vagy 11,63 GWh	250 nap 4 000 óra
I_{4-1} 418 600 GJ vagy 116,3 GWh	250 nap 4 000 óra
I_{4-2} 418 600 GJ vagy 116,3 GWh	330 nap 8 000 óra
I_{5-4} 4 186 000 GJ vagy 1 163 GWh	330 nap 8 000 óra

(*) Ha szükséges 115-200 nap.

([1]) „Feldolgozott gáz” olyan származékos energiát jelent, amelyet szénből, kőolajtermékekből vagy krakkolt, átalakított vagy kevert földgázból állítottak elő.
Az irányelv hatálya nem terjed ki a cseppfolyós gázra (bután, propán), kokszolókemence-gázra vagy nagyolvasztó kemence gázra.

([2]) A napi terhelési tényező azon napok száma, amelyekre szükség van ahhoz, hogy a teljes éves fogyasztást a legnagyobb napi teljesítmény szintjén vegyék:

$mj = \frac{Qa}{Qj_{max}}$

Az óránkénti terhelési tényező azon órák száma, amelyekre szükség van ahhoz, hogy a teljes éves fogyasztást a legnagyobb óránkénti teljesítmény szintjén vegyék:
$mh = \frac{Qa}{Qh_{max}}$

A fenti képletben:
Qa = a fogyasztott éves mennyiség.
Qd_{max} = a legnagyobb napi teljesítmény.
Qh_{max} = a legnagyobb óránkénti teljesítmény.

▼B

11. Az árakat a következő helyeken vagy régiókban kell regisztrálni:

– Belgium:	Brüsszel,
– Dánia:	Koppenhága,
– Németországi Szövetségi Köztársaság:	Hamburg, Hannover, Weser-Ems, Dortmund, Düsseldorf, Frankfurt am Main, Stuttgart, München, ►M1 Drezda és Berlin, ◄
– Spanyolország:	Madrid, Barcelona, Valencia, Észak és Kelet,
– Franciaország:	Lille, Párizs, Strasbourg, Marseilles, Lyon, Toulouse,
– Írország:	Dublin,
– Olaszország:	Milánó, Torino, Genova, Róma, Nápoly,
– Luxemburg:	Luxembourg,
– Hollandia:	Rotterdam,

▼A1

– Ausztria:	Bécs,

▼B

– Portugália:	Lisszabon,

▼A1

– Finnország:	az ország egésze,
– Svédország:	az ország egésze,

▼B

– Egyesült Királyság:	London, Leeds, Birmingham,

▼A2

– Cseh Köztársaság:	Prága,
– Èsztország:	Tallinn,
– Ciprus:	Nicosia,
– Lettország:	Riga,
– Litvánia:	Vilnius,
– Magyarország:	Budapest,
– Málta:	Valletta,
– Lengyelország:	Varsó,
– Szlovénia:	Ljubljana,
– Szlovákia:	Pozsony,

▼M3

– Bulgária:	Szófia,
– Románia:	Bukarest,

▼B

12. A regisztrált áraknak az egyes hat hónapos időszakok elején (január és július) hatályos tarifákon, szerződéseken, feltételeken és szabályokon kell alapulniuk, beleértve az esetleges engedményeket is.

13. Ha több lehetséges tarifa van, a fogyasztó számára legelőnyösebb tarifát kell figyelembe venni, miután kizárták a gyakorlatban nem használt vagy csak elhanyagolható számú fogyasztónál alkalmazott tarifákat.

▼B

14. Ahol csak látszólagos tarifák, külön szerződések vagy szabadon kialkudott árak vannak, a leggyakrabban előforduló (az adott ellátási feltételekre leginkább jellemző) árat kell feltüntetni.

15. Az árakat nemzeti valutában a gáz fizikai mértékegységében kell kifejezni ([1]). A felhasznált energia egységét a gázipari gyakorlatnak megfelelően a bruttó fűtőérték (GCV) alapján kell mérni.

16. Két árszintet kell bemutatni ([2]):

— adók figyelembevétele nélkül,

— adók figyelembevételével (a visszaigényelhető HÉA kivételével).

17. Az adók mértékét és számításának módját, amelyben szerepelnie kell minden, a fogyasztónak eladott gázra kivetett nemzeti, regionális vagy helyi adónak, szintén jelenteni kell.

18. Mellékelni kell egy, az árrendszer pontos bemutatásához szükséges részletezettségű magyarázatot. Külön figyelmet kell fordítani az előző felmérés óta bevezetett változásokra.

19. Azokban a tagállamokban, ahol az ipari eladásokat egy társaság látja el, az információt ennek a társaságnak kell átadnia. Más tagállamokban, ahol egy vagy több régiót egynél több gáztársaság lát el, az információt független statisztikai testületnek kell közölnie.

20. Az adatok bizalmas kezelése érdekében az árakra vonatkozó adatokat csak ott kell közölni, ahol az érintett régió tagállamában legalább három fogyasztó tartozik a 10. pontban említett egyes kategóriákba.

([1]) Ahol köbmétert használnak, annak energiatartalmát GJ-ban, kWh-ban vagy 1999-ig thermben kell meghatározni

([2]) Az adót nem tartalmazó árakat közvetlenül a tarifákból vagy szerződésekből lehet megkapni. A visszaigényelhető HÉA nélküli árban, ahol fizetendő, szerepel a többi adó.

▼B

II. MELLÉKLET

A VILLAMOSENERGIÁRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

A villamosenergiáról ennek az irányelvnek megfelelően közölt adatoknak a következőket kell tartalmazniuk:

I. **A „referencia-fogyasztó" felmérés ((nettó) 10 MW legnagyobb igényű fogyasztók).**

1. A Bizottság által a Közösség referencia-fogyasztóinak felszámított villamosenergia-árakra vonatkozóan készített felmérést ki kell terjeszteni oly módon, hogy az két (nettó) 10 MW legnagyobb igényű ipari referencia-fogyasztói kategóriát tartalmazzon, és bele kell foglalni ebbe az irányelvbe.

2. Az egyetlen nemzeti tarifával rendelkező tagállamok villamosenergia-árait csak egy helyen kell vizsgálni; az olyan tagállamokban, ahol a tarifák az ország különböző részein eltérőek, az árakat a következő helyek reprezentatív mintájában kell vizsgálni:

– Belgium	az ország egésze,
– Németországi Szövetségi Köztársaság	Main Hamburg, Hannover, Düsseldorf, Frankruft am, Stuttgart, München, nyugati zóna, déli zóna, ►M1 Erfurt, Lipcse és Rostock, ◄
– Dánia	az ország egésze,
– Spanyolország	Madrid,
– Franciaország	Lille, Párizs, Marseilles, Lyon, Toulouse, Strasbourg,
– Görögország	Athén,
– Írország	Dublin,
– Olaszország	Észak- és Közép-Olaszország, Dél-Olaszország és a szigetek,
– Luxemburg	az ország egésze,
– Hollandia	Rotterdam(GEB), Észak-Hollandia (PEN), Észak-Brabant (PNEM),

▼A1

– Ausztria	Felső-Ausztria, Tirol, Bécs,

▼B

– Portugália	Lisszabon, Ponta Delgada (az Azori-szigetek autonóm régiója),

▼A1

– Finnország	az ország egésze,
– Svédország	az ország egésze,

▼B

– Egyesült Királyság	London, Glasgow, Leeds, Birmingham,

▼A2

– Cseh Köztársaság	a teljes ország,
– Észtország	a teljes ország,
– Ciprus	Nicosia,
– Lettország	a teljes ország,
– Litvánia	keleti terület, nyugati terület,
– Magyarország	a teljes ország,
– Málta	a teljes ország,

▼A2

– Lengyelország a teljes ország,

– Szlovénia a teljes ország,

– Szlovákia a teljes ország,

▼M3

– Bulgária a teljes ország,

– Románia a teljes ország.

▼B

3. A villamosenergia-árakat az ipari referencia-fogyasztók következő kilenc kategóriájában kell vizsgálni:

Referencia fogyasztó	Éves fogyasztás kWh	Legnagyobb igény kW	Éves felhasználás órában
I_a	30 000	30	1 000
I_b	50 000	50	1 000
I_c	160 000	100	1 600
I_d	1 250 000	500	2 500
I_e	2 000 000	500	4 000
I_f	10 000 000	2 500	4 000
I_g	24 000 000	4 000	6 000
I_h	50 000 000	10 000	5 000
I_i	70 000 000	10 000	7 000

Az igényelt legnagyobb (nettó) teljesítmény az egy évben leolvasott legnagyobb teljesítmény bármely negyedórában, kW-ban kifejezve. A szolgáltatás árát cos φ = 0,90-dal kell számolni. A félóránkénti igényelt teljesítményen alapuló tarifák esetében a referencia-fogyasztó legnagyobb igényét 0,98-os együtthatóval kell megszorozni. A kVA-ban kifejezett teljesítményen alapuló tarifáknál a referencia-fogyasztó kW-ban megadott legnagyobb (nettó) igényét cos φ = 0,90-os együtthatóval osztva kell a korrekciót elvégezni.

4. Az egy évnél gyakrabban leolvasott legnagyobb igényelt teljesítményen alapuló tarifák esetében a szolgáltatás díját a következő együtthatókkal kell megszorozni:

AZ ENERGIÁRA VONATKOZÓ KORREKCIÓS EGYÜTTHATÓK TÁBLÁZATA

Felhasználás (óra)	Havi legnagyobb igény	Kéthavi legnagyobb igény	Negyedéves legnagyobb igény	A három legmagasabb legnagyobb igényű hónap átlaga	A két legmagasabb legnagyobb igényű hónap átlaga	Éves legnagyobb igény
1 000	0,81	0,83	0,86	0,94	0,96	1,0
1 600	0,83	0,85	0,88	0,95	0,97	1,0
2 500	0,85	0,87	0,90	0,96	0,98	1,0
4 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
5 000	0,90	0,91	0,95	0,98	0,99	1,0
6 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0
7 000	0,96	0,97	0,98	0,99	0,995	1,0

5. A „csúcsidőn” kívüli időszakokra engedményt adó tarifák esetén a kWh-kénti átlagár számításakor a következő „csúcsidőn kívüli” fogyasztásokat kell feltételezni:

▼B

Fogyasztói típus	Éves felhasználás	Éves fogyasztás	Csúcsidőn kívüli áron felszámított éves fogyasztás (1 000 kWh-ban) minden 24 óra átlagos csúcsidőn kívüli időszaka szerint					
	órák	1 000 kWh	7 óra	8 óra	9 óra	10 óra	11 óra	12 óra
I_a	1 000	30	0	0	0	0	0	0
I_b	1 000	50	0	0	0	0	0	0
I_c	1 600	160	11	13	16	19	22	25
I_d	2 500	1 250	197	225	262	300	338	375
I_e	4 000	2 000	438	500	580	660	740	820
I_f	4 000	10 000	2 190	2 500	2 900	3 300	3 700	4 100
I_g	6 000	24 000	7 140	8 160	9 120	10 080	11 040	12 000
I_h	5 000	50 000	13 100	15 000	17 000	19 000	21 000	23 000
I_i	7 000	70 000	23 300	26 600	29 400	32 200	35 000	37 800

A fent bemutatott időtartamok közötti csúcsidőn kívüli időszakokra a csúcsidőn kívüli kWh éves fogyasztást extrapolációval kell becsülni.

Minden további csúcsidőn kívüli időszakra, például vasárnap egész napra, a fenti táblázat használata előtt az extra óráknak csak felét kell figyelembe venni, és ezeket kell átlagosnak tekinteni az év valamennyi napjára, majd az eredményt hozzáadni a normál csúcsidőn kívüli időszakhoz.

6. Ahol lehetséges, a közölt árnak a szóban forgó referencia-fogyasztói kategóriára alkalmazandó, közzétett tarifán kell alapulnia. Ha több lehetséges tarifa van, a fogyasztó számára legelőnyösebb tarifát kell figyelembe venni, miután kizárták a gyakorlatban nem használt vagy csak elhanyagolható számú fogyasztónál alkalmazott tarifákat. Ahol csak látszólagos tarifák, külön szerződések vagy szabadon kialkudott árak vannak, a leggyakrabban előforduló (az adott ellátási feltételekre leginkább jellemző) árat kell feltüntetni

7. Ahol egy adott referencia-fogyasztói kategória számára a villamosenergiát különböző feszültségeken lehet szolgáltatni, azt a feszültséget kell közölni, amelyik a szóban forgó referencia-fogyasztói kategóriára a legjellemzőbb. Ezt az elvet kell alkalmazni az ebben az irányelvben meg nem határozott egyéb paraméterekre.

8. A kWh-kénti árat úgy kell kiszámítani, hogy tartalmazzon minden fizetendő állandó díjat (pl. fogyasztásmérő bérleti díja, állandó díjak vagy kapacitás-lekötési díjak, stb.) valamint az elfogyasztott kWh díját. Ezért ez tehát a prémiumok vagy engedmények figyelembe vétele után az adott fogyasztástípusra vonatkozóan fizetendő teljes összeg, osztva a teljes fogyasztással. A rendszerhez való csatlakozás költségeit azonban nem tartalmazhatja. Bár évente kétszer kell tájékoztatást adni, a számítást, a szezonális eltérések kiküszöbölése érdekében, éves fogyasztási adatok alapján kell végezni.

9. Az árakat nemzeti valutában kell megadni ([1]):

   — adók figyelembevétele nélkül,

   — adók figyelembevételével (a visszaigényelhető HÉA kivételével).

   Az adók mértékét és számításának módját, amelyben szerepelnie kell minden, a fogyasztónak eladott villamosenergiára kivetett nemzeti, regionális vagy helyi adónak, szintén jelenteni kell.

10. Mellékelni kell egy, az árrendszer és annak alkalmazása pontos bemutatásához szükséges részletezettségű magyarázatot. Külön figyelmet kell fordítani az előző felmérés óta bevezetett változásokra.

11. Azokban a tagállamokban, ahol az ipari eladásokat egy társaság látja el, az információt ennek a társaságnak kell átadnia. Más tagállamokban, ahol egy vagy több régiót egynél több társaság lát el, az információt független statisztikai testületnek kell közölnie.

([1]) Az adók nélküli ár a tarifák vagy szerződések alkalmazásának közvetlen eredménye. A visszaigényelhető HÉA kivételével az ár tartalmaz minden más adót.

▼B

II. **A „piaci bázisár” – felmérés (10 MW feletti legnagyobb igényű fogyasztók)**

12. A 10 MW feletti legnagyobb igényű ipari fogyasztók felmérése érdekében be kell vezetni a következőkben bemutatott „piaci bázisárakon” alapuló új rendszert.

13. A Németországi Szövetségi Köztársaság és az Egyesült Királyság kivételével a tagállamokban az ország különböző részein az ipari nagyfogyasztóknak felszámított díjak és árak szerkezetében viszonylag kicsi a különbség, és a piaci bázisárakat valamint a kapcsolódó információt a tagállam egészére vonatkozóan kell összegyűjteni és közzétenni. A Németországi Szövetségi Köztársaságban és az Egyesült Királyságban azonban jelentős földrajzi eltérések lehetnek, ezért az e két tagállamra vonatkozó információt mindkét esetben a következő három-három zónára kell megadni:

Tagállam	*Zóna*
Németországi Szövetségi Köztársaság ([1]):	– Észak/Közép,
	– Nyugat,
	– Dél,

▼M1

	– Kelet;

▼B

Egyesült Királyság:	– Anglia és Wales,
	– Skócia,
	– Észak-Írország.

([1]) ►M1 A *Länder* négy zónára oszlanak, nevezetesen:
— Észak/Központ: Schleswig-Holstein, Hamburg, Bréma, Berlin, Alsó-Szászország, Észak-Hessen,
— Nyugat: Észak-Rajna–Vesztfália, Rajna-vidék–Pfalz, Dél-Hessen, Saar-vidék,
— Dél: Baden–Württemberg, Bajorország,
— Kelet: valamennyi, a többi régióban nem szereplő *Länder*. ◄

14. A piaci bázisárakat és a kapcsolódó információt a fenti 13. pontban leírtak szerint minden egyes országra vonatkozóan jelenteni kell az ipari nagyfogyasztók három kategóriájában, nevezetesen a régió következő, legnagyobb igényű ipari felhasználóira vonatkozóan:

— 25 MW, 17,5 és 37,5 MW közötti (nettó) legnagyobb igényű fogyasztók,

— 50 MW, 37,5 és 62,5 MW közötti (nettó) legnagyobb igényű fogyasztók, és

— 75 MW, 62,5 és 75 MW közötti (nettó) legnagyobb igényű fogyasztók.

Ezekbe a kategóriákba tartoznak azok az ipari fogyasztók, akik villamosenergiájuk egy részét maguk állítják elő, bár jelentést csak a közművekből származó villamosenergia-fogyasztásukról kell adni.

15. Egy adott MW kategória (pl. 25 MW) piaci bázisára az egy képzeletbeli vagy „piaci bázisáras”, körülbelül 25 MW normál igényű ipari fogyasztó által kWh-ként fizetendő átlagár, a „különleges tényezők” levonása előtt, amelyekről külön jelentést kell készíteni (lásd az alábbi 16.pontot). A „piaci bázisáras” ipari fogyasztói igény jellemzőinek az adott kategória ipari fogyasztóira lehető legjellemzőbbeknek kell lenniük (figyelmen kívül hagyva a „különleges tényezőket”).

Bizonyos fokú homogenitás elérése érdekében a Bizottság minden egyes kategóriára (25 MW, 50 MW és 75 MW) meghatározza a „piaci bázisáras” fogyasztók igényének jellemzőit, amelyeket a közüzemeknek – megfelelő esetben – használniuk kell. Ha e jellemzők nem megfelelőek, a közüzem – a Bizottság jóváhagyásától függően – meghatározhatja saját „piaci bázisáras” fogyasztói igényeinek jellemzőit. Ezek a jellemzők érintik például a terhelési tényezőt (pl. „7 000 óra”, ahol 7 000 azon órák száma, amelyek alatt az igénynek maximumon kellene maradnia

▼B

ahhoz, hogy megadja az éves fogyasztást) és a fogyasztás különböző, napszaktól függő díjsáv szerinti megoszlását (pl. csúcsideji, csúcsidőn kívüli, stb.).

16. A megadott piaci bázisárakat úgy kell kiszámítani, hogy tartalmazzanak minden állandó díjat (pl. fogyasztásmérő bérleti díja, állandó díjak vagy kapacitás-lekötési díjak, stb.), valamint az elfogyasztott kWh díját. A rendszerhez való csatlakozás költségeit azonban nem tartalmazhatják. Bár évente kétszer kell tájékoztatást adni, a szezonális eltérések kiküszöbölése érdekében éves fogyasztási adatokat kell használni. A piaci bázisár kiszámításának módját, beleértve az állandó díjakat is, meg kell magyarázni.

17. Minden egyes piaci bázisárra vonatkozóan meg kell adni a villamos energia árának csökkentésére használható „különleges tényezőket” (pl. megszakíthatósági feltételek) és fel kell tüntetni az engedmény mértékét (pl. 6, 8, 10 %). Ezeknek a különleges tényezőknek jellemzőeknek kell lenniük a jelentést készítő közmű által ellátott fogyasztókra a vizsgált MW kategóriában alkalmazott tényezőkre.

18. Azokban a tagállamokban, amelyekben egynél több villamosenergia-szolgáltató van, ezek valamennyien megadják egy független statisztikai testületnek a piaci bázisárakat és a kapcsolódó információkat (a képzeletbeli fogyasztó igényének jellemzőit (15. pont), valamint a különleges tényezőket és az árengedményeket (17. pont)). Ezek a testületek azután továbbítják a tagállamban (vagy az egyes régiókban) az egyes MW kategóriákban érvényes legmagasabb és legalacsonyabb piaci bázisárakat az azokkal kapcsolatos információkkal együtt a nemzeti hatóságoknak és az EKSH-nak. Más tagállamokban, ahol egy villamosenergia-szolgáltató látja el az egész országot, az információt közvetlenül és egyidőben kell eljuttatni a nemzeti hatóságoknak és az EKSH-nak.

19. A bizalmasság tiszteletben tartása érdekében a szolgáltató vagy a független statisztikai testület (lásd a fenti 18. pontot) a piaci bázisárakról és a kapcsolódó információkról csak ott tesz jelentést, ahol az érintett tagállamban vagy régióban legalább három fogyasztó van a megfelelő MW kategóriában.

20. A piaci bázisárakat a 9. pontban vázoltaknak megfelelően kell megadni.

21. A szolgáltatóknak kétévente meg kell adniuk az egyes MW kategóriákba (17,5-től 37,5 MW, 37,5-től 62,5 MW és 62,5-től 75,0 MW) tartozó fogyasztók számát és a fogyasztók kategóriánkénti teljes éves fogyasztását (GWh-ban). A 18. pontban megkövetelt információt vagy a független statisztikai testületen keresztül, amely az egész tagállamban összesíti az információkat, vagy közvetlenül és egyidőben a nemzeti hatóságoknak és az EKSH-nak kell benyújtani. Az e pontban megkövetelt információt bizalmasan kezelik, és nem teszik közzé.